

PRENUMERATA.

Kurjer Warszawski wychodzi w dni powszednie wieczorem, w niedziele i święta rano a nadto wychodzą stale w dni powszednie, z wyjątkiem dni poświęconych, dodatki poranne.

Warunki prenumeraty podane są w nagłówku numeru głównego.

Oddzielna przedpłata na dodatek poranny przyjmowana być nie może.

Liczba: Dezyderjusza Bisk.	Wschód słońca o godzinie 4 minut 0.	Wschód księżyca o godzinie 2 minut 35 r.
Piątek: Joanny Wdowy.	Zachód 7 " 53.	Zachód 11 " 20 r.
Sobota: Grzegorza i Urbana P.	Długość dnia godzin... 15 " 53.	Wysokość wody na Wiśle stóp 3 cali 3.
Niedziela: Filipa Nereusza W.	Przybyło " 8 " 15.	Dziś o godzinie 4-ej rano ciepła 13° R.

Redakcja, Administracja i Drukarnia: Plac Teatralny nr. 9. — Telefon Redakcji nr. 126. — Telefon Administr. 114.

KURJER WARSZAWSKI.

Dodatek poranny.

OGŁOSZENIA.

Reklamy: za jeden wiersz garmontowy albo jego miejsce pierwszy raz 25 kop., każdy następny raz 20 kop.

Nekrologja: za jeden wiersz 15 kop.

Zwycza[ne] i małe ogłoszenia w dodatkach porannych nie zamieszczają się.

Ogłoszenia i prenumeratę przyjmuje kantor codziennie od 8-ej rano do 8-ej wiecz., w niedziele i święta od 10 do 1 w poł.

Poniedz.	Magdaleny de Pazzis
Wtorek:	Germana i August B.
Sroda:	Teodozji Męcz.
Czwartek:	Wnieb. Pańskie.

Wiadomości dworskie.

W sobotę d. 18-go b. m. w Gatezynie odbył się pochód Najwyższy z pałacu do cerkwi, z powodu rocznicy urodzin J. C. W. Cesarzewicza Następcy Tronu. J. C. W. Cesarzewicz Następca Tronu przybył do pałacu z Carskiego Siola i przyjmował życzenia. Pierwsza złożyła życzenia deputacja z pułku, którego J. C. W. Wysokość jest szefem. Deputacja złożyła swemu Najdostojniejszemu szefowi szaszkę. J. C. W. Cesarzewicz ofiarował członkom deputacji po jednej fotografii z podpisem. Następnie składali życzenia profesorowie J. C. Wysokości, prezes komitetu ministrów N. Bunge, oberprokurator synodu Pobiedonoscew, naczelnik głównego sztabu N. Obruczew, naczelnik akademii mikołajewskiej M. Dragomirow, a jednocześnie deputacja marynarzy kronsztalskich z wiceadmirałem S. Szwarcem na czele. Następnie J. C. Mości składały życzenia inne jeszcze osoby i deputacje.

O godzinie 11-ej w cerkwi pałacowej odbyło się uroczyste nabożeństwo. Na nabożeństwie obecni byli J. C. Mości Najjaśniejsi Państwo wraz z Najdostojniejszą Rodziną, oraz Członkowie Familji Cesarzkiej. Najjaśniejszy Pan był w mundurze lejbgwardji pułku przeobrażeńkiego, a J. C. W. Cesarzewicz Następca Tronu, mianowany dnia tego figiel-adjutantem, w mundurze świty J. C. Mości. Po nabożeństwie podano śniadanie przy oddzielnych stołach okrągłych. J. C. Mość zajmował miejsce naprzeciw Najjaśniejszej Pani. Z prawej strony Najjaśniejszej Pani siedział J. C. W. Cesarzewicz Następca Tronu, a po lewej W. ks. Włodzimierz Aleksandrowicz. Po śniadaniu deputacje i osoby obecni na śniadaniu wyjechały do Petersburga. (Praw. wiad.)

KALENDARZ

Imiona słowiańskie: Dziś Budziwoja, jutro Tomiry.
Wystawy: Wystawa pracy kobiet. (Gmach Muzeum przemysłu i rolnictwa na Krak.-Przedm.—od 10-ej rano do wieczora.) — Wystawa Towarzystwa sztuk pięknych. (Krakowsk.-Przedm. № 15—od 10-ej rano do 6-ej po południu.) — Wystawa obrazów Krywulta. (Hotel Europejski — od 10-ej rano do zmierzchu.) — Wystawa obrazów spółki artystycznej. (Nowy-Swiat 56—od 10-ej rano do 6-ej po południu.)

Widowiska: Przedstawienie trupy dramatycznej pod dyktando p. J. Puchniewskiego: „Wnuk Turrego”. (Promenada za rogatką belwederską—8 wieczorem.)

Teatra: Letni: Dziś „Nie wypada”, jutro „Tannhäuser” (występ gościnny p. Bandrowskiego);—No wy: dziś „Pan Zol-zikiewicz”, jutro „Księżniczka Trebizonda”. (8 wieczorem.)

Ogród zoologiczny: ulica Bagatela. (Otwarty codziennie od 10-ej rano do wieczora.)

Lombard miejski: Gotówki w kasie lombardu do rozdania na zastawy znajduje się na dzień dzisiejszy rs. 1086 kop. 56. (Pożyczki wydawane będą. Wykup i prolongata uskuteczna się od 9-ej rano do 1-ej po południu i od 4-ej do 5-ej po połud.)

— Do Warsz. dniew. piszą z Radomia: „W sobotę 29 kwietnia (str. st.), z inicjatyw, miejscowej władzy gimnazjalnej i nauczycieli, w cerkwi miejscowej odprawiono mszę żałobną po zmarłym ministrze spraw wewnętrznych, hr. D. A. Tolstoju, z udziałem duchowych: Sofronowa i Rajewskiego. Przed mszą pierwszy z nich, nauczyciel religji w gimnazjum męskim, w gorących słowach naszkicował znaczenie zmarłego ministra. W uroczystości brały udział zgodne chóry gimnazjalne. Nabożeństwo żałobne było także odprawione w kościele katolickim, gdzie byli obecni wszyscy uczniowie gimnazjum wyznania katolickiego.”

O bruk drewniany.

Wyczytawszy w nrze 123-im Kurjera wiadomość o zwłoce, a prawdopodobnie o zaniechaniu brukowania drzewem części Nowego-Swiatu, wielce się nią ucieszyłem.

Nie ulega bowiem wątpliwości, iż gdyby wymaganiom przedsiębiorcy tych robót zarząd miejski okazał się powolnym, naraziłby się na zawód i na stratę funduszy.

Przed laty kilkunastu byłem świadkiem zakładania bruku drewnianego przez inżynierów i robotników francuskich w Dreźnie. Najpierw wybrukowano Augustusstrasse. Robotę prowadzono z możliwą starannością. Na gruncie, wylanym betonem, z taką zręcznością i dokładnością układano w kostkę drzewo, że drezdeńscy, przypatrujący się robotcie, siłą ufności pokładali w jego trwałość.

Rada miejska, zniewolona zapewne naleganiem przedsiębiorcy, a może zadowolona z porządnej ro-

boty, nie czekając na wypróbowanie trwałości bruku, powierzyła mu niebawem ułożenie tegoż na Starym-Rynku przed ratuszem i na Landhausstrasse przed pałacem sejmowym.

Niestety! w rok niespełna, bruk drewniany zaczął się psuć, chociaż ruch powozowy jest umiarkowany, szybka jazda policyjnie wzbroniona, ciężkie zaś wozy frachtowe nigdy prawie na środkowych ulicach miasta się nie pokazują.

W parę lat później bruk się zniszczył, zgnił; porci były się w nim tak głębokie jamy i wyboje, iż pomimo nieustannych naprawek, nie mógł już zgoła służyć do publicznego użytku, więc go wyrwano i zastąpiono asfaltem.

Eksperyment był kosztowny, ale pożyteczny z tego powodu, iż magistrat drezdeński nabral przekonania, że bruki drewniane w naszym mianowicie klimacie są nadzwyczaj nietrwałe, a zatem niezdatne do użytku publicznego.

Maurycy Karasowski

W Dreźnie 16-go maja 1889.

WIADOMOŚCI BIEŻĄCE

— Dzienniki petersburskie donoszą, iż w roku 1890-ym odbędzie się w Moskwie trzeci zjazd reprezentantów instytucji poprawczych dla małoletnich.

— Komitet weterynaryjny przy ministerjum spraw wewnętrznych zwrócił się w tych dniach do pp. gubernatorów gubernji Królestwa Polskiego z prośbą wszechstronnego rozpatrzenia projektowanych przez komitet środków walki z epizootją, ogromnie się rozpowszechniającą i wstrzymującą wywóz bydła za granicę. Oto są zasadnicze przepisy komitetu: 1) w razie epizootji lub innej podobnej choroby, właściciele bydła obowiązani są uwiadomić o tem najbliższe władze policyjne lub gminne, które następnie zawiadamiają odpowiedniego weterynarza. Ten zaś, solidarnie z władzą policyjną i gminną stara się przedsięwziąć środki zupełnego odosobnienia stad, w których choroba się pojawiła; 2) stada te powinny się znajdować w oznaczonym miejscu do chwili zniknięcia choroby; 3) dla szybszego przerwania zarazy, dana choroba może być szczepioną przez

59) **KARTKI Z ŻYCIA KOBIETY.**
POWIEŚĆ
(odznaczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego”)
przez
ESTEJĘ.

(Dalszy ciąg)

— Opowiem ci legendę, skrzydlaty powierniku, nie słyszałeś nigdy legendy? Mnie nauczyła pewna „piękna dama” mówić językiem wschodnich poetów. Był raz młody sokół, krążył on, krążył nad gajami, nad górami, w obłoki się wzbijał, znówu spuszczał na ziemię, bo mu skrzydła do lotu dano, więc unosił się na nich wesoło i swobodnie, bez troski o jutro. Poznał on całe towarzystwo ptasie: więc i nie-spokojne dzierlatki i wrony kłótlive i wróble gadaliwe; wiedział, jakie ptak każdy ma zwyczaj. Intrzygi kukulki poznał doskonale, podstępny kruków nieraz w duchu potępiał, ciekawość srok guiewała go czasem, bo nawet o nim, o sokole, plotki między srokami krążyły. Dla skowronków miał wiele przyjaźni, bo mu zawsze wiosnę i ciepło anonsowały. Ale nosił także w sercu swoim miłość wielką, świętą, czystą, jak blask jutrzeńki, miłość dla słowika. Sokół musiał słuchać, gdy słowik śpiewał wesoło, rozkosznie, porównywał go do innych ptaków i mówił sobie: „słowiczek tylko do śmady niezdolny, on jeden tylko doskonałym jest

między skrzydlatem stworzeniem. I przybył raz w te same strony, nad te same łąki i lasy dziki jastrząb. Począł on coraz częściej krążyć nad gniazdkiem słowiczem i wzrokiem swoim ofiarę przyciagał. Słowiczek miał dzielnego towarzysza, który z nim razem w jednym gniazdku mieszkał.

Towarzysz wołał: „bądź ostrożnym, nie oddalaj się zbyt daleko od gniazda, bo cię jastrząb schwyci”. Ale słowiczek nie słuchał przestrogi, ciekawość a zarazem i oczy jastrzębia pociągały go coraz dalej i dalej. Aż opuścił się jastrząb z czarnej chmury i w szpony swoje pochwycił słowika. Sokół nieszczęśliwy nie mógł go poratować, daremnie latał w okół, szpony jastrzębia nie puszcza raz zdobytej ofiary. Towarzysz z gniazda wyfrunął także, ale nie wrócił już więcej. Może go kot zagryzł? może strzelec życia pozbawił? bo krew jego dostrzegł sokół z daleka, również i pióra rozsypane pod krzakiem bzu dzikiego.

Czy ja zrozumiałam, jakie znaczenie kryło się w alegorji barona? Zrozumiałam pewnie, bo bardzo smutno zrobiło mi się na duszy; a on mówił dalej:

— I cóż? milczysz motylku? czy nie masz słówka pocieszenia dla sokola? Czy ty, który fruwasz także po szerokim świecie nie spotkałeś gdzie słowika i nie powiesz mi „Mylisz się, sokole, słowik czysty i nieskalany w gniazdku dotąd spoczywa, a ten, który wpadł w szpony jastrzębia, to nie twój, to inny, z innych gajów obcy przybysz?”

— Czemuż cię los tego słowika tak żywo obchodzi? Czemuż słowik dla sokola być może?

— O! może być poezją, urokiem, wiarą w życiu, wiarą w dobroć, cnotę.

— Pociesz się, sokole; znam słowika i ręczę za niego.

— Czy prawda, motylku?

— Podaję ci rękę na znak potwierdzenia słów moich.

— Wierzę. Gdy spotkasz słowika, przeproś go odemnie, że go źle sądziłam.

— Przeproszę, a teraz uciekam, bo mam jeszcze wiele serc ludzkich do zbadania.

— Zdejm wprzód czarną maskę na chwilę.

— Nie mogę, maska zrosła się ze mną.

— Nawet na codzień?

— Nawet na codzień! nawet, gdy liszką jestem.

Nowy kamień spadł na duszę sokola.

— Sokół niech będzie spokojny; rękę podałam na potwierdzenie prawdy.

— Hrabino, motylu! poczekaj na chwilę, powiem, co wyrzute na bransoletce: Mag perski wyczytał!

— I cóż takiego?

— Allah przebacza tym, którzy grzeszą przez nieświadomość; którzy się korzą w duchu za grzech swój.

— Allah ma rację, ale teraz oddaj mi, baronie, moja bransoletkę.

— Nie zabrałem jej z sobą, jutro ją pani odeślę.

— Nie zatrzymuj mnie dłużej.

Rzuciłam na niego listkami świeżej róży, w ręku trzymanej, i pobiegłam w stronę Diany i ryby, które mnie już zdawna intrygowały; chciałam się do wiedzieć, kto się kryje pod temi strojami.

(Dalszy ciąg nastąpi.)

weterynarzy w tych stadach, gdzie się pojawiła. W stadach przepędzanych szczepienia takie mogą być dokonywane z zgodą właścicieli, z warunkiem wypłaty im pieniężnego wynagrodzenia za wszystkie sztuki, które padną skutkiem przymusowego szczepienia.

— *Warsz. Dniem.* otrzymał od prezesa piotrkowskiego oddziału włościańskiego banku ziemskiego, p. Tępiłowa, wiadomość zbijającą wszystkie pogłoski, rozsiwane przez niektóre z piśm polskich, względem liczby posiadaczy ziemskich, wyrażających gotowość sprzedaż włościanom ziemi za pośrednictwem powyższej instytucji. Wszystkie te pogłoski nie mają najmniejszej podstawy. Czynności oddziałów banku jeszcze się nie rozpoczęły i dlatego jest jeszcze za wczesnie i nadzwyczaj ryzykownie podawać do wiadomości liczbę powyższych ofert ustnych, a tem bardziej liczyć je na setki. Dotychczas nie zrobiono jeszcze żadnej piśmiennej transakcji, a tylko takie mogą być uważane za zupełnie podstawne. W zakresie bowiem działalności banku włościańskiego nie leży bynajmniej działalność komisjonerska.

— Projekt otwierania przy szpitalach tutejszych oddzielnych pokoi dla chorych, na wzór takichże istniejących w szpitalu św. Ducha, przesłano do rozpatrzenia i decyzji komisji, zaproszonej do zredagowania zmian w obecnie obowiązującej ustawie.

— Osoby, pragnące urządzić zebrania koleżeńskie, winny uprzednio wyjednać stosowne na to pozwolenie władzy policyjnej.

— W zarządzie kolei nadwiślańskiej podniesiono projekt ustalenia koryta rzeki Świdra. W tym celu wypracowany przez miejscową inżynierję kosztorys przesłano do decyzji rady zarządzającej.

— Magistrat zamierza w tych dniach wydelegować za granicę swego naczelnika wydziału statystycznego, celem głównego zbadania systemu, dotyczącego podatku budowlanego, oraz podatku, opartego na najmie mieszkań.

— Program robót kanalizacyjnych w r. b. tak się przedstawia: w maju: główny kanał B na ul. Marszałkowskiej od Żórawiej do Wspólnej, ul. Warecka od Nowego-Swiata, ul. Bracka od placu Trzech Krzyży, aleja Belwederska od alei Ujazdowskiej, ul. Smutna, Dzika, Przejazd od Nowolipia, Trębicka od Nowosenatorskiej, Daniłowiczowska i Podwale od Waskiej; w czerwcu: Marszałkowska od Wspólnej do Hożej, Warecka do placu Wareckiego, Bracka do alei Jerozolimskiej, Belwederska w dalszym ciągu, Dzika w dalszym ciągu, Leszna w dalszym ciągu, Przerzeczna i Rymarska, Kozia, dokończenie Trębickiej i rozpoczęcie na ul. Hr. Kotzebuego, dokończenie Daniłowiczowskiej i Bielańska do Senatorskiej, Czysta i Podwale w dalszym ciągu; w lipcu: Marszałkowska do Wilezej, Chmielna od Nowego-Swiata, Chmielna od Brackiej, dokończenie alei Belwederskiej, Dzika w dalszym ciągu, Nowolipki, plac Bankowy, Kozia do Senatorskiej, dokończenie ul. Hr. Kotzebuego i rozpoczęcie Niecałej od Wierzbowej, dokończenie Czystej i rozpoczęcie Wierzbowej od ul. Hr. Kotzebuego, dokończenie Podwala; w sierpniu: Dzika do Murawowskiej, Przejazd do Nowolipia, Zabia, dokończenie Niecałej i rozpoczęcie Nowosenatorskiej od Senatorskiej, dokończenie Wierzbowej do Senatorskiej, Marszałkowska od Pięknej do Koszykowej, dokończenie Chmielnej, rozpoczęcie robót na ul. Zgoda, Bracka od alei Jerozolimskiej i Świętokrzyskiej oraz kanalizacja Bagateli; we wrześniu: Marszałkowska do Nowowiejskiej, dokończenie Zgody, Szpitalna, w dalszym ciągu Świętokrzyska, rozpoczęcie Szkolnej od Świętokrzyskiej, dokończenie Zabiej i rozpoczęcie Granicznej, doprowadzenie Nowosenatorskiej do Trębickiej; w miesiącu październiku: dokończenie Granicznej, Przeskok, doprowadzenie Świętokrzyskiej do Marszałkowskiej i Szkolnej do Erywańskiej.

— Półroczna rewizja kasy głównej Towarzystwa kredytowego ziemskiego odbyła się w dniu wczorajszym, wobec przedstawicieli władz tegoż towarzystwa. Przerwane z tego powodu czynności kasowe, od jutra po wrócą do dawnego trybu.

— W d. 25-ym b. m., t. j. w sobotę, o godz. 8-jej wieczorem, w lokalu oddziału warszawskiego Towarzystwa przemysłu i handlu, w gmachu Muzeum przemysłu i rolnictwa, odbędzie się posiedzenie sekcji 3-jej chemicznej. Porządek dzienny następujący: 1) protokół; 2) o „technice przemysłu rolnego” odczyta p. Fr. Świeżyński; 3) sprawy bieżące i drobne wiadomości.

— Pisaliśmy przed kilku dniami, iż p. prezydent miasta, pragnąc iżby w deputacji warszawskiego jarmarku wełnianego wzięli udział także i deputaci z pomiędzy wytworców i spożywców wełny w na-

szym kraju, zwrócił się do prezesa warszawskiego oddziału towarzystwa przemysłu i handlu z prośbą o wskazanie najodpowiedniejszych kandydatów. Otóż obecnie odpowiedź już nadeszła, w której hr. Krasieński proponuje zaprosić na wspomnianych deputatów: 1. Władysława Mysyrowicza, właściciela majątku „Łoś” w gubernji warszawskiej i p. Brygasa, właściciela fabryki „Marki” pod Warszawą.

— Proszeni jesteśmy o zaznaczenie, iż po uzyskaniu pozwolenia władzy, w d. 3-im lipca r. b. odbędzie się zebranie b. wychowawców gimnazjum w Piotrkowie, którzy ukończyli szkoły przed 25—27 laty. Informacyj udziela p. Józef Gasparski (Warecka 12).

— Radca prawnym zarządu akcyjnego gubernji warszawskiej i siedleckiej mianowano p. Bedriaga, dotychczasowego członka żytomierskiego sądu okręgowego.

— W dniu wczorajszym szkołę techniczną kolei wiedeńskiej zwiedzał inspektor okręgowy szkół technicznych, inżynier Łapunow, który wydał sąd pochlebny o wyrobach i pracach rysunkowych uczniów.

— W dniu wczorajszym wyjechał za granicę główny inżynier kanalizacji i wodociągów, p. W. H. Lindley, po tygodniowym pobycie w naszym mieście. W krótkim czasie odbyły się, przy współudziale głównego inżyniera, trzy posiedzenia komisji kanalizacyjnej, dwa posiedzenia komisji technicznej i dwa delegacji, wybranej do przejrzenia warunków połączenia domów z kanałami, oraz urządzeń kanalizacyjnych wewnątrz posesyji.

— Ze sztuki.

* Malarz Franciszek Żmurko powrócił do Warszawy z podróży, odbytej do Moskwy i Petersburga. Artysta przystępuje do malowania płótna treści romantycznej, osnutej na wydarzeniu historycznym. * Dowiadujemy się, iż dla braku miejsca na ustawienie motoru, obraz Siemiradzkiego p. t. „Fryne” nie będzie wystawiony przy oświetleniu elektrycznym.

* Na tegoroczną wystawę dzieł sztuki w paryskim salonie nadeszła obraza nader nieznaczna garstka naszych malarzy, a pomiędzy innymi: Bielińska, Łuskińska i Więckowski.

Powodem nielicznego stawiennictwa jest wystawa powszechna, jak również „salon malkontentów”. Do tego ostatniego kilku przedstawicieli kolonji polskiej w Paryżu zadeklarowało swoje utwory.

— W niedzielę.

Słowo jeszcze o majówce artystyczno-literackiej w niedzielę do Brzegów, do Andriollego.

Pomysły komitetu, urządzającego zabawę, zaiste, są niewyczerpane...

Do szczegółów programu, które już podaliśmy, dodajemy jeszcze, iż na majówce tej będzie zredagowany „Dziennik pisany”.

Złożą się nań aforyzmy, wiersze, motywy muzyczne, rysunki i t. d.; autograf zeń złożony będzie w komitecie cenzury i następnie odbity w odpowiedniej ilości, jako pamiątka z wycieczki dla wszystkich uczestników.

Gości zabiorą dwa parowce, między którymi zaprowadzona będzie komunikacja „telegraficzna”.

W jaki sposób?...—dowiecie się na miejscu.

Osoby, zapisane na listę uczestników, proszone są o przybycie na statek przed godz. 1½, wyjazd bowiem nastąpi punktualnie o godz. 1½.

Kto się spóźni—sam sobie winę przypisze.

Damy są proszone o przybycie w skromnych zwyczajnych toaletach spacerowych.

— Dzień czwarty.

Sprzedaż na wystawie w tym roku idzie wyjątkowo rażąco, co należy przypisać bardzo niskim cenom i bardzo gustownym, a nawet cennym okazom.

Wczoraj sprzedano między innymi suknie u p. Galeckiej, hafty ozdobne i białe firmy „Au bon travail” (?), książki i rysunki do kroju u p. Głodzińskiego itd.

Wczoraj nadto były czynne na wystawie różne wystawczyńskie przy swoich okazach.

Pani Hubowa przędła na kołowrotku, p. Gabrylowa wyrabiała koronki, a p. Suchorzewska pracowała przy maszynie północzniejszej.

Dziś będą w ruchu wszystkie warsztaty, maszyny i pracownice, nadto od 3-jej do 7-jej grać będzie orkiestra Lewandowskiego.

Zarząd Muzeum, przewidując tłok, polecił urządzać w salach bufet z zimnymi napojami.

— Nowość artystyczna.

Ulica Bracka w pobliżu placu św. Aleksandra zyskuje ładną ozdobę.

Wykończony obecnie nowy dom jest upiękaszony malowidłem wzorzystym.

I tak: w gzesmie i fryzie kolory turkusowe, kre-

mowe i bordo tworzą piękną artystyczną rozmałość.

Całość tej ornamentyki sprawia bardzo przyjemne wrażenie, przypominające dzieła architektoniczne Włoch, a szczególnie Wenecji.

Nie wątpimy, że nowość ta zyska wielu naśladowców.

— Cukier.

Otrzymane wczoraj na giełdzie depesze stwierdzają bardzo mocne usposobienie zagranicznych ryneków cukrowych.

Londyn płaci 23 szylingi za centnar angielski mączki, a Gdańsk 21.80 do 22 marek za centnar niemiecki.

Wiadomości z Kijowa utrzymują, iż panuje tam usposobienie względnie mocne, przy cenach bez zmiany i słabym zbyciem.

— Dla przestrogi.

Zamieszkały w Paryżu p. St. E. w liście do przemysłowca L. przestrzega warszawian a zwłaszcza rzemieślników, którzy wybierają się na wystawę paryską w zamiarze zarobienia pracą rąk na powrót do kraju.

Autor listu zapewnia, iż w obecnej epoce kończącej się robót wystawowych nie tylko oboj, lecz i miejscowi robotnicy napróżno poszukują zajęcia.

— Nowy wynalazek.

Tym razem w dziedzinie... prania! Oglądaliśmy maszynę, mającą na celu oszczędność na opale, mydle i sodzie.

Nie dość na tem: maszyna dokonywa swoich czynności 3 razy prędzej, niż praca ręczna.

Wynalazek wkrótce ma znaleźć zastosowanie w Warszawie.

— Nieporządki.

Mieszkańcy zachodniej części miasta nadaremnie od lat kilku apelują do rady sanitarnej w sprawie zasypania cuchnących rowów przyokopowych, które, przepelnione odpadkami i odpływami, zatrują powietrze i przyczyniają się do rozwoju wielu chorób.

Obecnie znowu utrzymujemy zażalenie od kilkunastu mieszkańców, że row otwarty między ulicą Dziką i Esplanadową, jest zbiornikiem wszelkiego rodzaju nieczystości.

Do rowu tego, który nie ma nawet odpowiedniego spadku, wpuszczone są ścieki uliczne z sąsiednich fabryk, a jak trujące wyziewy wydobywają się z tego rowu, może poświadczyć każdy, który podążył tamtędy na cmentarz powązkowski.

Pożądanem byłoby, ażeby jednocześnie z uporządkowaniem ulicy Dzikiej i Esplanadowej po skończeniu budowy kanałów, była też uporządkowana ulica Przyokopowa, przy której stoi już kilka domów murowanych, a która nie posiada ani bruku, ani rynsztoków.

— Miła sytuacja.

Przed dwoma tygodniami w domu państwa R. przy ulicy Koziej pod nrem 5-ym dwudziestokilkoltnia nianka dostała obłąkania.

Na razie obłąd polegał na t. zw. *mania amorosa*, nianka bowiem zdawało się nieustannie, iż narzeczoną czeka z kareta na dole, by z nią jechać do ślubu.

W kilka dni jednak później nianka owa, zniecierpliwiona snadź zbyt długim wyczekiwaniem na ślub, popadła w furję, której ofiarąomal nie padła kucharka pani R.

Odtąd ataki powtarzają się nieustannie, a pomimo starań i zabiegów pana R., by chorą pomieścić w szpitalu Dzieciątka Jezus, z powodu braku miejsca uczynić tego nie można.

— Zaginiony.

Leonek Wszędobylski, 4-letni, zamieszkały u rodziców pod nrem 55-ym przy ul. Mokotowskiej, wyszedł z domu i dotychczas nie powrócił.

Śledztwo w celu znalezienia malca zarządzane

+ Egzamina kandydatów nowowstępujących do klasy pierwszej progimnazjum w Pułtuskum odbywać się będą jednocześnie z uczniami klasy wstępnej w d. 7-ym i 8-ym czerwca r. b. Podania można składać do d. 6-go czerwca.

+ Prezes sądu okręgowego piotrkowskiego zawiadamia o zawakowaniu posady rejenta (przy kancelarji hipotecznej sądu pokoju w m. Piotrkowie) Prośby kandydatów do tego urzędu będą przyjmowane do d. 17-go czerwca, w którym odbędzie się egzamina.

+ W d. 21-ym b. m. w Nowym-Dworze zmarł rabin, Chaim Kon Prynbaum, w wieku lat 115, cieszący się przytomnością umysłu aż do samej śmierci.

+ Echa łomżyńskie.

Z Łomży piszą do nas: „W dniu 18-ym b. m. zastrzelił się tu młody odca od dragonów, a przyczyna niewiadomych”

Nieboszezyk cieszył się ogólną sympatją nie tylko kolegów, ale i mieszkańców miasta.

W niedzielę ubiegłą odbył się tu koncert panny Eweliny Broniec, z współudziałem pani Dobieckiej, art. opery warszawskiej.

Obie były przez publiczność tutejszą mile przyjmowane.

Bawił tu także przez dni kilka znany wam monologista, p. Artur Zawadzki, który tak samo jak w roku zeszłym, potrafił i teraz urozmaiconym programem zgromadzić w teatrze liczną i doborową publiczność, a w kasie... sporo rubli.

Ztąd wyjechał do Suwałk.

W sobotę przyszedł ma się znów odbyć teatr amatorski na cele dobroczynne.

Odegrane będą trzy sztuczki: „O Józie”, „Guzik” i „Inżynierowie”.

+ Majówka z krwawym epilogiem.
Z Częstochowy piszą do nas d. 20 go b. m.:
W ubiegłą niedzielę grono tutejszych kupców wybrało się na majówkę do lasu pod Częstochową położonego, obok karczmy „Ostatnim groszem” zwanej.

Rozłokowawszy się w cieniu rozłożystych sosn, majówkowiec posłali kilku młodszych z pomiędzy siebie po piwo do pobliskiej karczmy.

Ci ostatni, wracając uzbrojeni w butelki, spotkali na skraju lasu gromadkę chłopców i wyrostków, uzbrojonych... w kije.

Jeden z wyrostków zaczęł niosących piwo, a gdy wszczęła się kłótnia, mali opryszkowie przedewszystkiem zaczęli gwałtem wydierać butelki, gdyż piwo to podobno było celem ich wyprawy.

Na krzyk napadniętych pędzi całe grono starszych i wszczynają się szalona bójka.

Na odsiecz zgrai małych rozbójników przybywają starsi ich krewni, włóścianie z pobliskiej wioski.

Nie wiemy dokładnie, czy i ilu było rannych po stronie zaczepiającej, lecz dwóch kupców silnie poraniono.

Najwięcej ucierpiał kupiec Moszkowski, który otrzymał głęboką ranę w szyję; nieprzytomnego przywieziono do domu i życiu jego grozi poważne niebezpieczeństwo.

Dziś zjeżdżał na miejsce wypadku sędzia śledczy powiatu częstochowskiego z policją.

Kilku opryszków aresztowano; śledztwo w toku.”

+ Kradzione nie tuczy.
Piszą do nas z lipnowskiego:
„Okolo dwudziestu mieszkańców wsi Macikowa, w powiecie lipnowskim, zakradło się do lasu, należącego do sąsiednich dóbr Działyń.

Drzewo, ścięte przez nich, przywaliło jednak dwu włóścian. Jeden z nich został zabitym, drugi ma połamane żebra, kilku zaś jest rannych.

Winnych łatwo odszukano, lecz właściciel dóbr do odpowiedzialności ich nie pociąga, doznali bowiem namacalnych na sobie dowodów, że kradzione nie tuczy.”

+ Samobójstwo.
W tych dniach urzędnik pocztowo-telegraficzny w Brzeziarach, Hański, występując z rewolweru odebrał sobie życie. Samobójca, jak donosi *Dziennik Łódzki*, zostawił żonę i czworo dzieci bez żadnych środków do życia.

+ Pożar.
Z Konina piszą do nas:
W dniu 7-ym b. m., o godzinie 6-ej rano, straż ochotnicza zaalarmowana została wskat-k pożaru, wynikłego w domu P. Zielińskiego na Kolskiem Przedmieściu.
Spieszna pomoc zdołała żywioł umiejscowić i chociaż dom był drewniany, kryty gontami, cały pożar ograniczył się na spaleniu dachu, oraz drwalnika drewnianego P. Walickiego.

Przed kampanją.

Wczoraj, o godzinie 3-iej po południu, przyjechało do Warszawy 31 belgijczyków, posiadających akcje kolei warszawsko-wiedeńskiej.

Opowiadają, iż p. Lysen zamówił w hotelu Europejskim 40 lokali dla spodziewanych na zgromadzenie ogólne akcjonariuszów zagranicznych.

Bawi też w Warszawie wychodzący po upływie kadencji członek rady, przedstawiciel akcjonariuszów holenderskich, p. Rikoff.

Podając wczoraj listę kandydatów do rady zarządzającej i do dyrekcji, przez partję lysenowską postawionych, spodziewaliśmy się częściowych protestów.

Stało się inaczej...
Upływa 24 godzin od ogłoszenia listy i nikt nie reklamuje.

Przyznajemy, iż sądziliśmy, że kandydatury jeszcze nie są rezultatem układów z osobami interesowanymi.

Przypominamy raz jeszcze porządek dzienny zgromadzenia akcjonariuszów kolei wiedeńskiej, które ma się odbyć w nadchodzący piątek.

Na porządku tym znajdujemy:
odczytanie sprawozdania za r. 88-y, oraz sprawozdania komisji rewizyjnej i bilansu;
ustanowienie dywidendy za r. 88-y;
etat na r. 89-y;

postanowienie względem etatu na r. 1890-ty;
wyznaczenie funduszu na wynagrodzenie dla członków rady zarządzającej i komisji rewizyjnej;
postanowienie względem sposobu zabezpieczenia ognia majątku Towarzystwa;

zmiany w umowie o wzajemnych stosunkach pomiędzy kolejami wiedeńską i bydgoską;
zwiększenie funduszu na mieszkanie dla żandar-mów w Radomiu i Częstochowie;

ustanowienie stypendjum imienia generał-lejtnanta Feichtnera;

wniosek w przedmiocie gratyfikacji b. zarządzającemu ogólnymi sprawami zjazdu przedstawicieli dróg żelaznych russkich;

wyznaczenie pensji dożywotniej wdowom po robotnikach kolei wiedeńskiej;

zmiana kosztorysu robót odniesionych do VI-iej se-rji obligacyi;

— Tylko już nie na kaczkę, lecz po prostu dla zwiedzenia okolicy—zaprotestował bankier, i dosiadłszy koni, pogalopował żywo. Po rysach oficjalisty hrabięgo, który im oddał z ukłonem dubeltówki, ponury jakiś przebiegł wyraz.

— Nawet Pan Bóg i kościół nie zasługują na ich uwagę—przez zaciśnięte mruknął zęby. Panie przewodnicy, piękny dajecie ludowi przykład; gdybyśmy chcieli go naśladować, trzebaby najpierw was samych z równem potraktować lekceważeniem.

Wesoła trójka, przeciąwszy tymczasem pola i dotarłszy do rzeki, wracała w godzinę później wśród tanów zielonemi falującymi kłosami. Wąska drożyna, którą wybrali, prowadząc na przeciwny koniec wioski, dotykała prawie dworskiego ogrodu, a rzadko snadź używana, oddzieloną była od głównej topolowej alei ciężkimi, prostemi wrotami. Nagle hrabia uniósł się w strzemiączach; przed nimi, dosięgając już kołowrotu, szła ta sama wysmukła postać niewieścia, w popielatej sukni i wyraźnie odbijających od niej czarnych warkoczach. Pomimo zapadającego lekkiego zmroku, Morski poznał ją natychmiast.

— Nasza guwernantka!—zawołał i dotknawszy konia ostroga, znalazł się równocześnie obok młodej kobiety, która drobnymi w popielatych rękawiczkach opiętymi rączkami, próbowała ciężkie unieść wrota.

Hrabia rzucił cugle Komety strzelcowi, a sam stanął przy niej.

— Pardon—wyrzekł uchylając kapelusza: Praca to nie na takie małutkie dłonie; niech mi wolno będzie dopomóżd panu.

Dziewczę skinawszy w milczeniu głową, usunęło się nabok nieco.

wniosek rady zarządzającej w przedmiocie kasz zjednoczenia, i wybór członków rady zarządzającej, oraz komisji rewizyjnej.

Interwencja p. Blocha, o którego wyjeździe do Petersburga wczoraj wspominaliśmy, sprawiła silne wrażenie i odbiła się głośnym echem zagranicą.

Nie ulega wątpliwości, iż dziś nawet pomysłem spekulacyjnym belgijczyków można stawić poważne zapory.

Wczoraj rozeszła się pogłoska, iż możliwe układy pomiędzy stronami walczącymi, t. j. grupą kronenbergowską i lysenowską.

NOTATNIK TERMINOWY

— Jutro, w komitecie nowogrodzkiego szpitala wojskowego, odbędzie się licytacja na dostawę różnych drewnianych przedmiotów dla szpitala, jak: beczki, wiadra, stoliki itp.

— Trzydzieste pierwsze zwyczajne i nadzwyczajne zebranie ogólne akcjonariuszów Towarzystwa kolei warszawsko-wiedeńskiej odbędzie się jutro, o godz. 11-ej zrana, w sali resursy kupieckiej.

— Jutro odbędzie się coroczna wizyta jenerałta delegatów Towarzystwa dobroczynności w ochronie dziecięcej VIII-iej przy ulicy Grzybowskiej pod № 24-ym.

— Jutro, o godz. 11-ej zrana, w wydziale administracyjnym magistratu odbędzie się licytacja na trzyletnią dzierżawę od d. 14-go czerwca r. b. placu miejskiego pod № 191 i 192 przy ulicy Krzywe-Koło. Licytacja odbędzie się *in plus* od zmniejszonej ceny dzierżawnej, wynoszącej po 550 rs. rocznie; wadium 55 rs.

NEKROLOGJA.

— B. p. Romana Landau, przeżywszy lat 21, zmarła dnia 21-go maja. Pozostawi w głębokim smutku żonę, matkę, siostry i brat zapraszają krewnych, przyjaciół i znajomych na wyprowadzenie zwłok we czwartek, to jest dnia 23-go maja, o godzinie 4-iej po południu, z mieszkania przy ulicy Pańskiej № 16 na cmentarz wyznania mojżeszowego, odbyć się mające. 3-668—

Ostatnie wiadomości.

Berlin 21-go maja.—Nigdy jeszcze Berlin nie widział tak wspaniałego festynu ulicznego, jak dzisiejszy wjazd króla Humberta. Począwszy od samego dworca anhalckiego co chwila wznosiły się okazałe bramy tryumfalne, symboliczne pawilony i alegoryczne figury wśród istnego lasu masztów i flag. Pierwsza brama tryumfalna, pokryta ogromną koroną włoską, stała na ulicy Königgrückiej. Na placu askańskim rozpiął się olbrzymi łuk, oparty o cztery wieże z kopułami, na walerjach widniały cyfry „U. W.” Na placu poczdamskim wznosiła się na wysokim piedestale kolosalna statua „Beroliny”. U bramy brandenburskiej stały wysokie i ozdobne kandelabry w kształcie obelisków, dźwigające na sobie kosze z kwiatami. Przy Friedrichstrasse wznosiła się brama honorowa z czarami ofiarnymi. Przed uniwersytetem wzniesiono

— Wszak pani pozwoli wyreczyć się?—pytał z ręką, wspartą na wrotach, pochylając ku niej zalotnie twarz, rudawemi zdobną faworytami.

— I owszem, wdzięczną będę za tę drobną przysługę—brzmiała zimna odpowiedź.

— Cudowny wiecór, nieprawdaż?—ciągnął hrabia. A co za poetyczne otoczenie! Stworzone do marzeń dla pięknej kobiety. Nie znałem dotąd okolicy tej; dziś wszakże niebo chciało snadź obraz jej wyrzeć w myśli mej na zawsze, skoro mi pozwoliło na tle zachodu ujrzeć wspaniałej wschodzącą gwiazdą.

— Racz mi pan pozwolić przejść—zabrzmiął zimny głos nieznajomej.

Hrabia lekko uniósł i popechnął wrota.

— Szczęśliwym będę odprowadzając panią—mówił najsłodszy swym głosem.

— Dziękuję, ale jestem u siebie w domu prawie.

— Piękna kobieta sama o tej porze, wśród pól i i zmroku? Za kogóż nas pani masz, skoro sądzisz, że pozwolimy na to? Królowe stworzenia mają prawo do honorowej straży przybocznej.

Wyniosł mi zmiężyła go wzrokiem.

— Proszę, pozwól mi pan przejść—powtórzyła. Hrabia usunął się mimowoli pod silną karzącą tego wejrzenia, zaledwo jednak dziewczę minawszy wrota znalazło się wśród widzącej do dworu alei, Morski ponownie stanął przy niej.

— Gwiazdom pierwszorzędnej wielkości towarzyszą zwykle satelity—mówił z przesadną galanterją. Niechże i mnie ta sama rola przypadnie w udziale; a piękna moja gwiazda z blasku swych oczu choć jeden łaskawy rzuci mi promyk.

(Dalszy ciąg nastąpi).

DWA PRĄDY.

POWIEŚĆ NA TLE WSPÓŁCZESNEM.

(Odnaczona na konkursie „Kurjera Warszawskiego.”)

Przez

Anatola Krzyżanowskiego.

(Dalszy ciąg).

Nieznajoma zniknęła równocześnie na progu kościółka, z którego odgłos śpiewów i dym kadzideł szeroka płynęła fala.

— Kto to być może?—pytał hrabia Morski ciekawie.

— Widzisz, panie Eustachy, jak to źle nie znać swojej okolicy—żartował młody bankier z lekką ironją. Wpierw nie wiedziałeś nazwiska wsi, teraz nie masz pojęcia, kim jest ta prześliczna istota, najpiękniejsza może kobieta, jaką w życiu spotkałem. Nasze stolice nie posiadają już podobnych cudów; trzeba ich widocznie wśród głębokiej szkłać prowinęji.

— Nie wicie, kto ona? wtrącił Maurycy Korybut, Morysiem najeźdźcą zwany. Ależ to tak łatwo odgadnąć. Sama jedna, bez służby, bez opieki—wyliczał—zmieszana wśród chłopstwa, żadnego ewkipaży, przyszła widać piechota, najprędzej więc guwernantka z pobliskiego dworu.

— Racja!—zawyrokował Morski. Brawo Moryś! Doprawdy sprytny z ciebie chłopak. Skoro tak, jedźmy dalej; naszą nieznajomą łatwo przyjdzie odszukać.

posąg Minerwy. W pobliżu po przeciwnej stronie umieszczono według pomysłu Reinholda Begasa kolosalną grupę alegoryczną, przedstawiającą związek Niemiec i Włoch, czuwający nad pokojem Europy. Sześciokątny elegancki pawilon na placu Opery ustawiony został dla Akademii nauk i rozmaitych korporacji. Zamek ubrany był cały w białe, czerwone i czarne opony i flagi. Mnogość kwiatów, girland i kobierców nieskończona.

Telegramy „Kurjera Warszawskiego”

Wiedeń 22-go maja. (Tel. pryw. K. W.) — Cesarzowa Elżbieta wróciła tu z Wiesbadenu zupełnie zdrowa.

Poznań 22-go maja. (Tel. pryw. K. W.) — Cesarz pozwolił korzystać z ułatwień fortecznych, przyznanych dzielnicy pomiędzy Bogdanką a dworcem centralnym, także i sąsiedniej dzielnicy na południowo-zachodniej stronie (Wilda) aż do Żwirówki do Dębca.

Berlin 22-go maja. (Tel. pryw. Kurj. W.) — Król Humbert z następcą tronu odwiedził dziś po południu ks. Bismarka. (Aj. półn.).

Berlin 22-go maja. (Tel. pryw. Kurj. War.) — Z Włoch dochodzą liczne manifestacje najwyższego zadowolenia z berlińskiego przyjęcia króla Humberta.

Londyn 22-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Standard w entuzjastycznym przyjęciu na ziemi niemieckiej króla Humberta upatruje dowód nowego wzmocnienia się potrójnego sojuszu Niemiec, Włoch i Austrii, co naród angielski powitać może z pełnym zadowoleniem, jako doniosłą zapowiedź pokoju i pokojności, że nawet w razie wojny fundamentalne interesy Europy nie doznają uszczerbku. (Aj. półn.).

Londyn 22-go maja. (Tel. pryw. Kur. War.) — Izba lordów 108 głosami przeciw 23 odrzuciła bil przyzwalający kobietom zasiadania w radach hrabstw

TELEGRAMY HANDLOWE.

Berlin 22-go maja. (Tel. prywatny Kurjera Warsz.) — Rozpoczęte już realizacje końcomiesięczne wpływają osłabiająco na tendencję giełdy. Słabszy pokup na polu akcyj przyspekulację przyczynia się również do osłabienia żądności giełdy. Rynek wartości russkich poniósł dalsze straty. Ruble w tranzakcjach natychmiastowych obniżyły się o 40 fen., a końcomiesięczne, za które początkowo płacono 217.50, — o 50 fen. Warszawa krótkoterminowa gorzej o 55 fen., a Petersburg o 70 fen. w obu terminach. Wiedeń spadł również: krótki o 40 fen. (173.10), długi zaś o 70 fen. (172.90). Papiery niżej. Listy zastawne ziemskie obniżyły się o 30 kop., listy likwidacyjne o 10 kop., a pożyczki wschodnie o 70 kop. w złocie. Taniej od dawano pożyczki konsolidowane z 1880 r., listy zastawne russkie, kupony celne i 6% russką re. itę złotą. Konsolidy 5% z 1884 r. nie uległy zmianie. Z wartości spekulacyjnych poszły na dół akcje kredytowe austriackie o 1/3%. Dyskonto prywatne wciąż na tym samym poziomie. Żyto droższe o 50 fen. w towarze gotowym i o 1 markę w dostawowym.

Berlin 22-go maja (notowanie urzędowe giełdy).

Bil. ban. rus. w tr. nat.	217.60	Akcje d. z. war.-wied.	—
Weksle na Warszawę	217.05	Akcje kredytowe	166.90
Wek. na Petersb. krót.	216.30	Weksle na Lon. kr.	—
Wek. na Petersb. dług.	214.50	dk.	—
Bil. ban. rusk. na dost.	217.25	Żyto w tow. gotow.	140.50
Wschodnia poz. II em.	67.60	Żyto na wiosnę	145.—
Listy zast. serji I-iej	64.90		

Kursa z dnia 21-go maja: 218.—, 217.60, 217.—, 215.20, 217.75, 68.30, 65.20, 167.10, 140.—, 144.—.

Petersburg 22-go maja. — Weksle na Londyn 93.60, Pożyczka premjowa I-iej emisji 273.1/2. Pożyczka premjowa II-iej emisji 247.1/2. Półimperjały 7.51.

SPRAWOZDANIA Z TARGÓW.

Targ Witkowskiego dnia 21-go maja. — Usposobienie targu słabe, chęć kupna prawie żadna, pomimo bardzo małych dowozów. Pszenicy wystawiono na sprzedaż 300 korcy. Najwyżej trzymali się wyczekując i do końca targu sprzedano zaledwie jedną partję ziarna średniego gatunku po 5.75. Żyta ofiarowano 200 korcy, sprzedano również tylko jedną partję średniego towaru po 3.75. Dowozy owsa wynosiły 200 korcy, sprzedawano tylko na detal gatunki średnie i dobre średnie po 2.60, 2.65 i 2.75.

Targ na Pradze dnia 22-go maja. — Usposobienie coraz słabsze, dowozy wynosiły 16 wagonów. Żyto słabo, nadesłano 4 wagony, kupowano po 67—68 kop., średnie po 64—66 kop., ordynaryjne po 60—62 kop. Owsa nadesłano 7 wagonów, usposobienie niskowe, wyborowy towar sprzedawano

po 78—80 kop., średni po 70 do 75 kop., ordynaryjny po 65 do 68 kop. Gryka mocno, po 80 do 93 kop. Jęczmień słabo, nadesłano 1 wagon, kupowano po 70—78 kop. stosownie do gatunku. Kasza jaglana spokojnie, nadesłano 3 wagony, notowano wyborową 118—125 kop., średnią 105—115 kop., ordynaryjną 95—102 kop.; sprzedano 4 wagony.

Odessa 18-go maja. — Na rynku odeskim mało zmian. Wiadomości z zagranicy choć mało pomyslnie, ożywiły jednak trochę wywóz, a tem samem i obroty. Dowozy na wszystkich drogach są stałe co wywołuje u właścicieli towaru chęć sprzedaży. Zapasy kontrolowane zmniejszają się, wynoszą bowiem obecnie zaledwie 900,000 czetwert. Wywóz był ożywiony przez cały tydzień. W kwietniu r. b. eksport wynosił 989,000 czetw, a w tymże miesiącu r. z. 979,000 czetw. Przyszłe zbiory pszenicy ożimej przedstawiają się obecnie nieszczególnie. Dają się również słyszeć skargi w Besarsabji i w części gub. podolskiej i w innych miejscowościach południa. Zasiwy w ziarnie przedstawiają się obecnie pięknie. Pszenica ożima w średnich gatunkach była poszukiwana po cenach od 88—93 kop.; gatunki najlepsze są nader rzadkie, cena ich jest 80—85 kop.; piękne partje wyborowe trzymają się mocno, pomiędzy 96 do 1.02 kop. za pud według wagi i gatunku. Saedonierka spokojnie, przy obrotach mało znaczących. Płacono 93—99 kop. za pud według gatunku. Girki dowieziono dużo, co osłabiło nieco jej ceny. Żyto spokojnie, przy cenach od 51—56 kop. za pud. Ceny kukurydzy są w zniżce, obroty małe a dowozy nieznaćne. Ceny wynoszą 51—55 kop. według wartości. Jęczmień miał targ mocny, nikopolski sprzedawano po 50—51 kop. za pud, a z okolic Akkermanu po 46—47 kop. za pud. Owsa brak. Rośliny oleiste spokojnie. Wiadomości o zbiorach rzepaku są rastraszające, uważają rzepak za stracony.

Gdańsk 21-go maja. — Pszenica. Targ miał dziś nader spokojny obrót; sprzedano tylko nieliczne partje po cenach słabo utrzymanych. Płacono za polską transito jasno-pstrą stęchłą 126/7 funt. 13 mar. za tonnę. Terminy transito na maj i maj-czerwiec 133 1/2 mar. w żądaniu, na czerwiec-lipiec 133 1/2 mar. płacono, na lipiec-sierpień 134 m. w żądaniu, 134 1/2 m. w placeniu, na wrzesień-październik 134 m. płacono. Cena regulacyjna tranzytowej 132 m. Żyto krajowe bez obrotów, a tranzytowe słabo, płacono za polskie transito 121 f. 91 m. az 120 f. i tonnę. Terminy: na maj i maj-czerwiec dolno-polskie 92 1/2 m. w placeniu, tranzytowe 92 m. płacono, na czerwiec-lipiec tranzytowe 142 1/2 m. w placeniu, na lipiec-sierpień krajowe 143 m. w placeniu, na wrzesień-październik dolno-polskie 93 1/2 mar. w placeniu, tranzytowe 92 1/2 m. w placieniu. Cena regulacyjna dolno-polskiego 92 mar., tranzytowego 90 m. Wypowiedziano 650 tonn. Jęczmień, owies i groch bez obrotów. Otręby pszenne na wywóz morzem bardzo grube 3.70 m., grube m. 3.60, 3.62 1/2, 3.65 m., mialkie 3.60 m. za 50 kilogr. płacono. Spirytus w towarze gotowym nie podlegający cłu 54 mar. w placeniu, podlegający cłu 34 1/2 m. w placieniu. Cukier w Gdańsku bez obrotów, a w Magdeburgu mocno. Kurs w Gdańsku 219.30 mar. za 100 rs.

ODPOWIEDZI REDAKCJI.

— *Statej prenumeratorce.* — Do d. 13-go stycznia r. 1892-go.
— *Pani Mi. Si., prenumeratorce.* — Nikogo do zbierania ofiar nie upoważniamy. Brata Dzieczkowskiej z ul. Piwnej nie znamy. Jest to nadużycie, które łatwo wykryć, zażądawszy od oszusta piśmiennego upoważnienia naszej redakcji. Jeżeli takiego świadectwa nie okaże — a nie okaże, bo go nie ma — szantażystę należy zdemas kować.

— *Pani L. K.* — Zużytkujemy.
— *Niedyskretnej.* — S. jest panna. Skończy się w ciągu miesiąca. Na inne pytania nie odpowiemy.

— *Panu E. T., stałemu prenumeratorem.* — Tylko w odnośnej szkole, której adres brzmi: Politechnicum, Ryga.

— *Panu Ryszardowi H.* — W tym względzie drukowaliśmy artykuł; po innej informacji odsyłamy do przewodnika po Paryżu, wydanego staraniem sekretarza komitetu warszawskiego wystawy paryskiej.

— *Panu Adamowi Dąbkiemu.* — Przedsiębiorcy takiego nie ma; informację może udzielić dobry przewodnik.

— *Stałemu prenumeratorem „Kurjera”.* — Wiceprezesem warszawskiego Towarzystwa wioślarskiego jest p. Feliks Kucharski, inżynier. Na członków Towarzystwa przyjmowani są ludzie pełnoletni. Adres tymczasowy panny Elly Russel brzmi: Miss Ella Russel, Coventgarden, London.

— *Panu Aleksandrowi Pollak.* — Rzeczywiście zasła pomyłka, gdyż strata wynosi tylko 10%.

— *Prenumeratorem „Kurjera”.* — W sprawie bruku drewnianego mogliby zabrać głos technicy. Skoro dotąd mileża, widocznie nie mają nie do zarzucenia.

— *Zabędz.* — Zgoda. Prosimy o adres prywatny.

— *Pani Al. Sokulskiej w Bobrujsku.* — Należy złożyć listy zastawne wraz ze starymi talonami i odpowiednimi wyszczególnieniami i podaniem w dyrekcji głównej Towarzystwa kredytowego ziemskiego, która, po dołączeniu nowych arkuszy kuponowych, listy po pewnym przeciągu czasu odnośnej osobie wyda.

— *Wieloletniemu prenumeratorem.* — W Krakowie można nabyć bilet Rundreise do Paryża na Wiedeń, Linz, Salzburg, Monachium, Lindau, jezioro Konstańskie, Szafluzę do Bazylei, a z powrotem przez Zurych, Feldkirch, Landeck, Innsbruck, Bischofshofen-Leoben-Bruck i Semering do Wiednia i Krakowa, za sumę 135 rs. tam i napowrót klasa II-gą pociągiem zwyczajnym. Do Torunia można się dostać z Warszawy także parostatkiem za cenę 1 rs. 50 kop. W Toruniu kupuje się bilet Rundreise do Paryża na Berlin.

— *Panu M. R.* — Najpierw potrzeba przyjąć poddaństwo tamtejsze, a następnie złożyć świadectwa szkolne z ukończenia gimnazjum lub szkół realnych i poddać się oględzinom lekarskim. Jeżeli pan nie włada dobrze językiem niemieckim, to szkoda zachodu.

— *Panu J. W.* — Niezamożne dzieci do Ciechocinka wysyła warszawska rada miejska dobroczynności publicznej.

— *Panu Józefowi C. w Warszawie.* — Tow. cyklistów przyjmuje w poczet swoich członków i rzemieślników.

— *Jednemu z wielu.* — Cyrk Szumana bawi w Rydze, ztamtąd pojedzie do Lwowa. Salamońskiego trupa znajduje się w Moskwie.

— *Zabędziowi.* — Prosimy o pisanie po jednej stronie papieru.

— *Realistcie W.* — Słońce lasów nie zapala, lecz trwająca przez pewien czas spiekota przy absolutnej posusze ułatwia szerzeń i się pożaru, gdy raz wskutek jakiegoś przypadku wybuchnie.

— *Stałemu czytelnikowi.* — Złatwimy w drodze korespondencji z p. Kr.

— *Panu Wl. Naur.* — Zajrzyj pan do słownika.

— *Korespondentowi w Częstochowie.* — Rękopisy zastrzeżone redakcją zwraca. Artykuły do ankiety w sprawie pracy kobiet jeszcze przyjmujemy do d. 1-go czerwca.

— *Cierniowi.* — List napisany zreszcie, lecz obok rzeczy, godnych skarcenia, potępia również inne, nie zasługujące bynajmniej na to. Napisy na drzwiach kościoła św. Krzyża, wskazujące którymi drzwiami wchodzić i wychodzić, okazały się koniecznymi od czasu pamiętnej katastrofy. „List” posłuży nam za materiał do podniesienia kilku poruszonych przez sz. pana kwestyj.

— *Pani St. Mark.* — Wiersz „Do przyjaciół” posiada rażące błędy w rytmice i rymowaniu.

— *Warszawskie Towarzystwo lekarskie* podaje do publicznej wiadomości, że z początkiem roku akad. 1889/90 wakuje sześć stypendjów, każde po rs. 300 rocznie, z legatu s. p. dra Walentego Koczorowskiego, zmarłego w r. 1878 w mieście Piotrkowie, dla młodzieży poświęcającej się naukom lekarskim, pochodzenia polskiego, wyznania rzymsko-katolickiego.

Pierwszeństwo do tych stypendjów, według osnowy testamentu, mają: a) imienia Koczorowskich, b) Chilewskich synowie i ich następcy z linii prostej Stanisława Chilewskiego, w Galicji zamieszkałi, c) Strojcecy, synowie po Adolfe Strojckim i ich następcy, d) Lechowscy, synowie i ich następcy po Kacprze Lechowskim, e) w braku kandydatów z wyszczególnionych imion, stypendja nadane być mają innym pilnym studentom medycyny, pochodzenia polskiego, wyznania rzymsko-katolickiego.

Życzący ubiegać się o rzeczony stypendja winni wnieść prośby do warszawskiego Towarzystwa lekarskiego (w kancelarji tegoż Towarzystwa, przy ulicy Niecałej № 7), najpóźniej do dnia 15-go września r. b. z dołączeniem następujących dowodów: 1) świadectwa władzy uniwersyteckiej o przejściu na kurs wyższy, z wykazaniem stopni otrzymanych na egzaminie przejściowym i poświadczaniem o wzorowym prowadzeniu się; 2) metryki urodzenia; 3) świadectwa ubóstwa; 4) treściwego opisu biegu życia (curriculum vitae); 5) kandydacy w rodzin uprzywilejowanych przez testatora, oprócz świadectwa władzy uniwersyteckiej o przyjęciu w poczet studentów wydziału lekarskiego, złożyć nadto winni urzędownie poświadczony dowody o swem pochodzeniu z tychże rodzin.

Z upoważnienia Towarzystwa, sekretarz stały dr. Szokalski.

Sprawozdanie meteorologiczne

z d. 22-go maja 1889 r.

(Według spostrzeżeń stacji warszawskiej.)

	Barom.	Wilgot.	Wiatr	Tem. C.	Tem. R.
D. 21-go g. 9 w.	754.4	59	WPn	17.3	13.8
D. 22-go g. 7 r.	755.9	67	PnW	15.4	12.3
g. 1 pp.	755.8	39	WPd	23.0	18.4

W ciągu } Temperatura najniższa C. 12.0 = R. 9.6
d. 21-go } najwyższa C. 22.5 = R. 18.0
b. m. } Wysokość wody spadłej 0.0 mm.

Rozkład jazdy na kolejach żelaznych od dnia 13-go maja.

POCIĄGI	Odchodzą		Przychodzą	
	godziny i minuty		godziny i minuty	
Warszawsko-Wiedeńska.				
I espieszny 3 klasy	6	— rano	10 20	wiecz.
Osobowy 3 klasy	10 45	rano	6 45	wiecz.
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Piotrkowa	5 20	po poł.	11 5 rano	
(Powyższe pociągi łączą się z koleją Łódzka.)				
Kurjerski 2 klasy	9 20	wiecz.	6 10	rano
Warszawsko-Bydgoska.				
Kurjerski 2 klasy	3 15	po poł.	2 20	po poł.
Osobowy 3 klasy	7 5 rano		9 40	wiecz.
Osobowo-miejsc. 3 kl. do Kutna	6 30	wiecz.	8 35	rano
Warszawsko-Terespolska.				
Osobowy 3 klasy do Brześcia	8 15	rano	7 48	wiecz.
Pocztowy 3 klasy	3 45	po poł.	1 49	po poł.
Towarowo-osobowy 3 klasy	10	wiecz.	8 13	rano
Warszawsko-Petersburska.				
Pocztow. 3k. do Wilna, 2k. do Peters.	10 13	rano	7 3	wiecz.
Osobowy 3 klasy	11 23	wiecz.	6 8 rano	
Osobowo-miejscowy do Białegostoku	5 18	wiecz.	9 3 rano	
Nadwisławska do Kowla.				
Osobowy	8	wiecz.	8 5 rano	
Miejscowy do Lublina	6 45	rano	11 5	wiecz.
(Powyższe pociągi łączą się z koleją dąbrowską.)				
Pocztowy	3 30	po poł.	2 15	po poł.
Nadwisławska do Mławy.				
Pocztowy	6 55	wiecz.	11 18	rano
Osobowy	9	— rano	8 22	wiecz.
Obwodowa z kolei Wiedeńskiej.				
Osobowy	7 15	rano	8 55	wiecz.
Osobowy	2 50	po poł.	2 57	po poł.
Obwodowa z kolei Terespolskiej.				
Osobowy	2 14	po poł.	3 30	po poł.
Osobowy	8 12	wiecz.	7 54	rano

Statki Żeglarni Płocko-Włocławskiej

odchodzą codziennie z Warszawy z przystani St. Górnickiego do Włocławka o g. 7 r., do Płocka o g. 8 m. 30 r., z Włocławka do Warszawy o g. 3 r., z Płocka o g. 5 m. 30 i 7 m. 15 r. 146

Statki parowe FAJANSA odchodzą:

do Płocka i Włocławka, codziennie, o godzinie 5 i 8-iej zrana do Mniszewa (oprócz niedziel) i Góry Kalwarii, codziennie, o godzinie 7-iej zrana; z Nowej Aleksandrii do San domierza w Poniedziałki, Środy i Piątki o godzinie 5-o rana. 568